

Déu també es connecta

L'Església es ressent des de fa temps de la secularització de la societat, sobretot a Europa. Com més va, menys gent és declara catòlica practicant. Fins i tot el papa Benet XVI creu que l'Església, i sobretot els sacerdots, haurien de rebre formació en el camp de les noves tecnologies per a portar a terme allò que anomena "evangelització digital".

Internet i les xarxes socials obren un nou món de possibilitats que l'Església en aquests moments no pot deixar escapar. Així ho creu el papa Benet XVI, i és una de les raons per les quals va crear el consell pontifici per a la promoció de la nova evangelització. "El llenguatge que neix a través de les noves formes de comunicació mereix ser conegut, estudiat i, si pot ser, utilitzat, sense traïr el missatge de què som portadors, en vista d'una clara comprensió i eficàcia del nostre anunci", argumenta l'arquebisbe Rino Fisichella, responsable d'aquest consell. En aquest context, Benet XVI va decidir que el tema de les Jornades

L'any passat, el papa Benet XVI va visitar Barcelona per a consagrar la Sagrada Família. Era el

Mundials de les Comunicacions Socials fos "Veritat, anunci i autenticitat de vida en l'era digital". De fet, el mes passat la Conferència Episcopal Espanyola va dur a terme l'Assemblea de Delegats Diocesans de Mitjans de Comunicació Social 2011 per a tractar de qüestions relacionades amb la comunicació i la cultura en la missió pastoral de l'església. Ras i curt, com evangelitzar per internet.

Ara bé, el missatge oficial de l'Església Catòlica és que s'han de captar nous fidels a través de la xarxa, però no a qualsevol preu. Segons Benet XVI, "hem de fer-la conèixer íntegrament, en comptes de mirar de fer-la acceptable, potser desvirtuant-la". En paraules de monsenyor Joan Piris, bisbe de Lleida i president de la comissió de mitjans de comunicació social de la Conferència Episcopal Espanyola, "es tracta de ser actuals o moderns

dia 7 de novembre.

i, ahora, arrelats en allò permanent de l'adveniment salvador de Crist?

Internet ha obert un món de possibilitats molt gran, malgrat que fins fa poc l'Església Catòlica no ha sabut veure tota la potencialitat d'aquesta nova eina de comunicació. A tall d'exemple, a la web del Vaticà s'hi poden trobar recreacions en tres dimensions dels principals monuments de l'estat papal, a més d'un fons bibliogràfic digitalitzat.

Una aplicació controvertida. En aquest context, ja es poden observar els primers fruits d'aquesta voluntat d'evangelització tecnològica. Tant a Catalunya com a la resta del món afloren tota mena d'iniciatives per a estendre la fe a través de la xarxa. Els mitjans de comunicació de mig món s'han fet ressò d'una aplicació per a iPhone –Confession: A Roman Catholic App–, que havia rebut l'imprimàtur, és a dir,

el vist-i-plau del Vaticà per a publicar el text. Aquesta aplicació va crear una certa controvèrsia, perquè, segons que es va dir, substituïa la confessió davant del sacerdot. Ràpidament, el portaveu del Vaticà, Federico Lombardi, va haver de fer un comunicat amb l'objectiu de deixar clar que el programari només es podia fer servir per a preparar-se per a la confessió, però que de cap manera no la substituïa, perquè hi ha

“L’iPhone és una eina magnífica per a acostar els fidels a l’Església”

Patrick Leinen és el cofundador i programador de Little iApps, l’empresa creadora de l’aplicació Confession: A Roman Catholic App. La innovació ha aixecat una gran controvèrsia i ha obligat el Vaticà a remarcar que no substitueix la confessió amb el sacerdot.

—Sou catòlic?

—Sí, tot l’equip que hem participat en la creació de l’aplicació som catòlics practicants. Ens estimem la nostra església i, regularment, practiquem la nostra fe.

—Un equip de catòlics informàtics?

—L’equip de programadors inclou Chip Leinen, el meu germà gran, i Ryan Kreager, que cursa el doctorat de filosofia en una universitat local. El text de l’aplicació el van escriure dos sacerdots encantadors: el pare Thomas G. Weinandy, director executiu del secretariat per a la doctrina i les practiques pastorals de la Conferència de Bisbes Catòlics dels Estats Units, i el pare Dan Scheidt, sacerdot de l’Església Catòlica Reina de la Pau de Mishawaka.

—I per què penseu en una aplicació per a iPhone a tall de confessional?

—Vam engegar el projecte l’agost de l’any passat. A les Jornades Mundials de les Comunicacions Socials, el papa Benet XVI va parlar en un discurs dels nous mitjans de comunicació al servei del món. El nostre objectiu era oferir una aplicació digital, que pensàvem que podria respondre a aquesta crida. Una aplicació que aprofités les particularitats d’aquests dispositius tàctils i

EL TEMPS

que estigués en sintonia amb les ensenyances de la fe catòlica.

—L’aplicació va rebre l’imprimàtur, el vist-i-plau de publicació del Vaticà. Com us va sentir, quan va rebre la notícia?

—En aquell moment tots vam sentir molta emoció. Vam rebre l’imprimàtur de la mateixa manera que el reben tots els altres treballs publicats. Vam enviar el text de l’aplicació a Michael Heintz per a aconseguir el *nihil obstat*,

i després va fer arribar el text al bisbe per tal d’obtenir l’imprimàtur. Tots dos estaven al corrent que el text es faria servir en una aplicació d’iPhone.

—Però el portaveu del Vaticà, Federico Lombardi, va remarcar que no podria substituir la confessió. Tot plegat és en una mena de joc?

—No, estem totalment d’acord amb Lombardi. Ara bé, també va afegir que aquesta tecnologia podria ser una eina molt útil, afirmació amb la qual també estem totalment d’acord. La nostra aplicació es va dissenyar per a ser utilitzada al confessional, no és un substitut del sagrament que es rep del sacerdot. Confession: A Roman Catholic App és una simple ajuda abans d’anar a confessar-se davant un sacerdot catòlic.

—Creieu que aquesta puntualització és expressió de la por que pot tenir el Vaticà que aplicacions com aquesta facin que els catòlics deixin d’anar a l’església?

—Vàrem creure que aquesta aplicació seria una bona eina per a aquells que, per alguna raó, s’havien allunyat del sagrament, i que els podia ajudar a tornar-hi. Les preguntes que es fan servir a l’aplicació no són tan diferents d’allò que es pot trobar avui dia en una església. Simplement, els proposem d’emprar la tecnologia per a fer-ho d’una forma més personalitzada. A més, hi ha una raó clau per la qual vam decidir d’incorporar aquesta aplicació en un dispositiu mòbil i no en un ordinador: la gent se sent més vinculada a aquests dispositius i estan en constant moviment. Volem que la gent s’aixequi, que es mogui, que pensi en la seva fe i vagi a l’església a confessar-te davant d’un sacerdot.

—L’Església ha de mostrar-se oberta amb internet i les noves tecnologies?

d’haver una relació directa entre fidel i sacerdot. Aquesta aplicació, que es pot comprar per dos dòlars (1,59 euros), permet de fer un examen de consciència, a través d’un petit test. En acabar, proposa una penitència al usuari. Pot semblar una nimietat, però ja és un

dels primers exemples de com canviar, per mitjà de les noves tecnologies, la manera de relacionar-se amb Déu. Si més no, ofereix noves possibilitats de relacionar-se amb l’Església. De fet, segons el seu creador, Patrick Leinen, la idea de l’aplicació no és que la gent

pugui confessar-se des de casa, sinó “que la gent s’aixequi, es mogui, pensi en la seva fe i vagi a l’església”.

La fe digital a Catalunya. El Principat compta amb una notable presència d’iniciatives que provenen de

—Sí, hauria d'acceptar aquesta tecnologia com un mitja més, com poden ser-ho els llibres, la televisió, la ràdio o internet. L'única diferència és que pot servir per a personalitzar funcions específiques adaptades a cada usuari. Per exemple, et permet de dir quines són les teves oracions diàries preferides o rebre avisos perquè assisteixis a les teves activitats religioses. Però no hauria de servir mai com un substitutiu del regals espirituals que es donen a l'església.

—Teniu previstes més aplicacions religioses per a iPhone i més dispositius en un futur?

—Ara treballem en les traduccions de l'aplicació a l'espanyol, el francès, l'alemany i l'italià. També convertim el programa a Android i anirem actualitzant la base de dades. Tanmateix, tot plegat trigarà un temps, perquè cada vegada haurérem de tornar a obtenir l'imprimàtur. Treballem en més aplicacions catòliques, però ens estímem més de mantenir-ho en secret fins que siguem més a prop de la comercialització.

—El Vaticà podria ser més obert en un futur a l'hora d'acceptar noves aplicacions tecnològiques vinculades a la fe?

—Sí, és clar, però no m'imagino que pugui arribar a ser obligatori tenir un telèfon intel·ligent caríssim per a viure una experiència religiosa. No és un gran secret que la confessió és gratuïta, a tot arreu. I ara cal pagar 1,59 euros per a l'ús de l'aplicació. Ara bé, la idea seria que fos accessible a tots aquells que desitgin que aquestes aplicacions formin part de la seva vida, sempre que estiguin en harmonia amb els dogmes de l'Església Catòlica.

l'àmbit institucional. La majoria de bisbats tenen web; també l'arquebisbat de Barcelona i la Conferència Episcopal Tarraconense, que ofereixen continguts informatius sobre les activitats que se celebren. Però no són veritables mostres del potencial comunicatiu

d'internet. Monsenyor Francesc-Xavier Pagès, responsable de la web de l'arquebisbat de Barcelona, reconeix que s'han de buscar noves vies per a comunicar-se amb els feligresos, tot i que de moment "encara no hi hem pensat". De fet, avui dia, a Catalunya, les iniciatives privades van al capdavant. És el cas d'e-Cristians.net, una plataforma que va sorgir fa una dècada gràcies a un grup de voluntaris cristians. Segons Daniel Lacambra, responsable de la comissió de gestió de xarxes socials, informació i documentació de la plataforma, la voluntat inicial era que "els valors cristians fossin presents en la vida pública". No obstant això, ara compten amb una sòlida presència a internet i a la vida pública catalana. Aquesta plataforma va crear també un mitjà de comunicació propi, *Forum Libertas*, un diari digital cristià. I no és l'únic mitjà d'aquestes característiques Catalunya. Segons Lacambra, aquest projecte neix de la necessitat de buscar una via de comunicació pròpia, perquè "si no ets present en els mitjans, en bona mesura tampoc no ets present en aquest món."

Les altres confessions.

La confessió catòlica no és l'única que té una gran presència a internet. De fet, l'Església Evangèlica va unes quantes passes més endavant. A tot Llatinoamèrica proliferen iniciatives per a trobar noves vies i nous formats de comunicació. Un dels exemples és el portal www.jovenes-cristianos.com, creat per Winterdesigns, un grup de joves evangelistes que cerquen l'Evangelització 3.0. És a dir, volen fer servir totes les possibilitats que donen les noves tecnologies per a transmetre la paraula de Déu. S'hi pot trobar tota mena de material multimèdia: videojocs, films, sermons en vídeo, articles, enllaços a uns altres portals i programes d'aprenentatge en clau cristiana. És una

iniciativa que convé valorar pel gran nombre i varietat de continguts que genera. Als Estats Units també hi ha Salem Communications, un conglomerat de mitjans de comunicació, tant a internet com tradicionals, propietari de més de cent ràdios i sis revistes, i la divisió d'internet compta amb dotze pàgines web, entre les quals Crosswalk.com, Christianity.com i Godtube (el Youtube cristià).

Les agències d'informació catòliques.

Hi ha nombroses agències d'informació cristianes arreu del món. Aquest model d'empresa comunicativa ofereix molts avantatges. El més clar, que a l'agència hi ha l'origen de les informacions. Hi ha agències institucionals, com ara l'agència SIC, propietat de la Conferència Episcopal Espanyola, o l'agència Fides, del Vaticà. Però també han sorgit iniciatives privades, com ara Zenit, una agència internacional que

pretén informar arreu de tot allò que passi al Vaticà. A Catalunya funciona l'agència Flama, propietat de la Federació de Cristians de Catalunya i centrada en l'actualitat cristiana catalana. Són exemples que mostren com la comunitat cristiana ha entès que per a tenir presència en la vida pública cal, a banda dels mitjans de comunicació propis, subministrar informació a uns altres mitjans, siguin de caire religiós o no.

Tot sembla indicar que les iniciatives més innovadores vindran de l'àmbit privat. L'Església Catòlica vol estendre el seu missatge i sap que ha de tenir una forta presència a internet, però no sembla que la manera de fer canviï substancialment. Com ha passat fins ara, seran els fidels els qui podran acabar revolucionant el concepte de la fe.

Joan Tomàs

Confession, la nova aplicació per a iPhone, ha suscitat una gran controvèrsia.